Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

phac culpa alepra fuerit maculata, septemq; ei
tua castra manslit dies, que post modum poraci
onem moysi & fris sui, fiunt alepra mundata.
Ablit autem ut ex lingua bñdicamus deū, unde
maledicimus aut detrahimus primo. Ecce iam
s quod scriptum est, quia omnis detractor eradi
cabitur. Unde eradicabitur omnis detractor? Si
ne dubio decretu scōr. Ergo ne eradicemur decretu
scōr, custodiamus a detracōe linguam mam. Non
detrahamus primo quem uolemus diligere, sicut
nos metipsos. Et non tantum a detracōe nos o
portet cessare, sz etiam a bociosis ūbis, qua eūge
lium clamat. De omni ūbo ociosio, q' locuti fuerit
hoies, reddent racionem die iudicij. Ociosus ū
sermo est, qui nec ad illus qui illum dicit, nec ad
illus qui eum audit ptinet pfectum. Noli s pro
ferre uerba que risum vel cachinū moueant,
sz magisq; ad compunccōem & lacrimas, & ad pfe
tum animē ptineant. Tuus s sermo semp sit cō
ditus sale. Narrat hystoria namq; scriptita mo
nachorum plisilem atq; theonem, multos
monachos plides esse. Similo namq; fuerunt
opatores opinabilium rerum, & diuina prudencia
pheciaq; completi. Dicunt teonem eruditum
egyptios, grecos latinosq; studys, & triginta
annos habuisse tacitnitatem. Porro a nullo ho
minū, uisum nascentem, aut manentē, aut ma
num aliq; vel alpum, uel uiru mū ptulisse
monem. Hoc temporibz fuit etiam helijas mo